

Als samenleving staan we misschien op een keerpunt waarbij de toegang tot onze binnenwereld, tot ons medegevoel en ons vermogen tot empathie op het spel staat. 'Grenzen en liefde' wijst op het grote belang van een goed beschermde binnenwereld en op de vele gevaren die haar bedreigen. Nick Blaser toont niet alleen aan hoe een gezonde mentale ik-grens tot medegevoel leidt, maar ook dat deze beschouwd moet worden als noodzakelijke voorwaarde voor empathie. Hij schrijft: 'We moeten ons bewust worden dat onze binnenwereld een heilige ruimte is. Ontgrenzen we deze innerlijke ruimte, dan heffen we onze gevoels- en ervaringswereld op.' 'Grenzen en liefde' doet een dringend appel om het meest waardevolle van ons bestaan, het zelf, tijdig naar een veilige haven te loodsen. De manier waarop we met de omheining van de innerlijke ruimte omgaan is voor de mensheid van vitaal belang; deze bepaalt immers ook onze relatie met de medemens, de omgeving en met de natuur om ons heen.